

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ח	הדלקת הנרות	אלעד
5:42	4:20	אלעד
5:54	4:03	בית שמש
5:52	4:19	בני ברק
5:50	4:07	חיפה
5:41	4:18	טבריה
5:48	3:55	יבנאל
5:51	3:58	ירושלים
5:42	4:19	מודיעין עילית
5:38	4:16	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 7 (627)

פרשת תולדות, ה' כסלו, שנת תשפ"ד לפ"ק

יעורים כסדרן: נ"ך: עובדיה א - יונה א' | בבלי: בבא קמא ט"ז | ירושלמי: ערלה ח' | תוספתא: מעשר שני ד' | רמב"ם: אישות ד'

מוהרא"ש מספר

אתה לא יכול לבד

יהודי הגיע פעם למוהרא"ש עם קושיה חזקה על ליקוטי מוהר"ן. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שהבעלי גאון אומרים שיכולים להתפלל בעצמם, ואין צריכים ללכת אל צדיקי הדור, ושאל היהודי את מוהרא"ש: למה רבינו ז"ל קורא אותם בעלי גאון, ולמה באמת צריכים ללכת אל הצדיק, הלא רבינו ז"ל למד אותנו, שכל אחד ואחד יכול להתפלל, וכל אחד יכול לפעול כל מבקשו אצל השם יתברך, ואם כן למה רבינו ז"ל קורא אותם "בעלי גאון", אלו שאומרים שיכולים להתפלל בעצמם?

מוהרא"ש ענה על זה שהתרוץ הוא פשוט ביותר. נכון שכל יהודי יכול וצריך לבקש להשם יתברך על כל דבר, אבל אם לא הולכים לצדיק, לא יקח זמן רב עד שיפסיקו לגמרי לדבר ולבקש מהשם.

אנשים עוברים צרות ויסורים מאד קשים. בהתחלה האדם אכן יתחזק ויבקש הרבה מהשם אבל כשיעבר זמן מה הוא יאבד את התאבון, והוא יפסיק לבקש על <<<<

מילה של התחזקות

אני שמח מאד שיש לך שעור בספר הקודש אשר בנחל: מי שלומד אשר בנחל תמיד יהיה לו חזוקה, הוא תמיד ישתוקק אל הקודש ברוך הוא; אין עוד ספר שכל כך מחזק ומעודד כמו הספר אשר בנחל.

הלשון שמוהרא"ש בותב: "על כל דבר שצריך לפעול, ישפך תפלות בעשור אליו יתברך, תפלה אחר תפלה", - זה מאמר חז"ל, התורה אומרת (בראשית כה, כא): "וייעתר יצחק לה' לנבח אשתו", אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה סג, ה) כתוב בלשון ויעתר, לא כתוב ויתפלל' או לשון אחרת של תפלה, דבי יוחנן אמר, ששפך תפלות בעשור, ויעתר מלשון עשירות, הוא שפך תפלות כמו עשיר; לעשיר יש כסף בכל כיס, מתי שמבקשים ממנו כסף הוא מוציא ושופך כסף, מה שהוא צריך - נשפך כסף, כך יצחק אבינו בקש מהשם יתברך - נשפכו ממנו תפלות, עוד ועוד ועוד. (עצמו אמונה בשלח תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

ויגדלו הנערים והיה עשו איש ידע ציד איש שדה ועקב איש תם ישב אהלים. מביא רש"י בשם המדרש (תנחומא תצא ד') כל זמן שהיו קטנים לא היו נכרים במעשיהם, ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם. כיון שנעשו בני שלוש עשרה שנה, זה פרש לבתי מדרשות וזה פרש לעבודה זרה. ממשיך רש"י ואומר שעשו היה יודע ציד, הוא ידע היטב איך לצוד ולרמות את אביו, הוא שאל שאלות, "אבא, היאך מעשרין את המלח ואת התבן?", הוא הלך עם הליצנות והחכמות שלו. אך יעקב היה איש תם, הוא לא התמצא בכל הדברים האלו, הוא אמר את מה שהוא חושב, מי שלא כל כך חריף לרמות, הוא נקרא "תם". יושב אהלים, יעקב ישב באהלי הצדיקים שם ועבר.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ב) כשאדם הולך אחר שכלו וחקמתו יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום. ועקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות ולהסתכל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך ולבלי להשיג כלל על כבוד עצמו רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו לאו את זה צריך אבל להחזיר בילדים פשהם עדין צעירים, שלמה המלך אומר (משלי כ"ב, ו) "חנף לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה", חז"ל אומרים על זה (מדרש משלי כ"ב, ג) "אם חניכית את ילדך בצעירותו לתורה, הוא יגדל כך עם תורה ויראת שמים".

הורים יכולים לחשב שיש להם עוד הרבה זמן, הם יחפו עד שהילדים יגדלו ואז יחנכו אותם. האמת היא שכאשר הילדים גדלים אז כבר מאחר מדי, כשאוחזים כבר בבר מצוה רואים כבר לאן הילד פונה, אחד הולך לבית המדרש ללמד, והשני - מספן - הולך לשטיות, זה תלוי איך חנכו את הילד כשהוא היה עוד קטן מאד.

עיקר חנוך הילדים תלוי בהורים עצמם. איך שההורים מתנהגים, כך בדיוק הילדים יתנהגו. אי אפשר לצפות כלל שהילדים יהיו יותר טובים מההורים שלהם.

חז"ל אומרים (סוטה כ"ג) שכששומעים ילד מדבר ברחוב, שידעו שאת הדברים הילד שמע או מאביו או מאמו. כשרואים ילד שלא מדבר בעדינות, הוא צועק ומקלל ומדבר נבול פה רחמנא ליצלן, זה סימן שהילד שמע בבית שקד מדברים, ולכן הילד גם מדבר כך. וכשרואים ילד שמדבר בעדינות עם דרך ארץ, כשהוא מבקש משהו הוא מבקש זאת בעדינות, הוא מתנצל כשהוא עושה משהו שלא כהגון, הוא מודה למי שעושה לו טובה, אז מתגלה שזאת השפה שהוא למד אצל הוריו בבית. כל מה שההורים עושים, משתקף אצל הילדים.

לכן אם הורים רוצים לראות נחת יהודית מילדיהם, שיוראו קודם לחנך את עצמם. שהם בעצמם יראו להתנהג בדרך ארץ ובעדינות. ואז זה אוטומטית ישתקף אצל הילדים.

לדאבונו ישנם ילדים שגולשים מדרך התורה, וההורים אוכלים את הלב ולא יכולים לראות זאת. זה אוכל אותם חי, והם לא יכולים להבין איך זה קרה לילדים, בזמן שהם יודעים שהם בעצמם לא התנהגו ככה. אם הילדים רק מחקים את ההורים, איך יתכן שהילדים לצערנו לא שומרים תורה ומצוות, בזמן שההורים פן מקפידים על הדברים האלו?

בהחלט קיים גם "יוצא מן הכלל", כול להיות באמת שהילדים התחברו עם חברים רעים שהולכו אותם בדרכים עקלקלות, ולכן הם עזבו את הדרכים הטובות של הוריהם. אבל לא תמיד רק זאת הסבה, לפעמים יכול להיות טמון מאחורי זה גם אשמת ההורים.

אפילו שההורים אכן שומרים שבת, אבל באיזו צורה הם שומרים שבת? מה רואים הילדים אצל הוריהם בשבת קודש? הם רואים שההורים שמחים שמגיע שבת קודש? הם רואים שהשבת יקרה וחשובה בעיני הוריהם? או שהם רואים שההורים שומרים שבת רק כי אין להם ברירה אחרת והם מחפשים איך אפשר כבר להתפטר מהשבת?

פה מנח ההבדל הגדול. ילדים על פי רוב לא יהיו יותר טובים מהוריהם. אם כבר, הילדים ירדו בדרגה אחת פחות מהוריהם. אם הילדים מרגישים שהשבת היא קדושה וחשובה אצל ההורים, שההורים שמחים עם השבת ומעבירים את השבת בשמחה עצומה, אז יקרה של השבת תחזק גם בלבבות הילדים. והם לא יעזו לחלל את השבת חס ושלום.

אותו הדבר זה בכל המצוות האחרות. הכל תלוי באיזה אוירה וחשק ההורים מקימים את המצוות. אם הם לא מחפשים להתחמק ממצוה כשקצת קשה, אם הם לא מזלזלים בעברה שזה לא כל כך נורא כשזה מסתדר להם קצת יותר נוח ככה. כך זה יקלט גם אצל הילדים. כשילד מפסיק להניח תפלין חס ושלום, זה סימן שכנראה הוא ראה אצל אביו שכל הנחת התפלין שלו היתה 'מחכי תיתי'.

ילד שמתחיל לאכול גבלות וטרפות רחמנא ליצלן, הוא כנראה לא ראה אצל הוריו שהם מקפידים להסתכל לפני שהם אוכלים משהו אם יש לזה הכשר טוב, אם האולם או המסעדה תחת השגחה טובה, וזה קירר אצלם את הרגש לכשרות.

אין פאב יותר גדול מזה שהילדים עוזבים את דרך התורה

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת תולדות, ב' כסליו, שנת ה'תשפ"א

קבלתי את המכתב.

איך אוכל לנחם אתכם? אין פאב יותר גדול מאשר שהילדים שלה עוזבים את דרך התורה, עם כל זה אכתב לכם כמה מילות חיזוק, אני מקווה שתקבלו את זה.

תתחזקו בתפלה, תמשיכו לבקש מהשם יום אחר יום שהילדים שלכם יהיו כולם יהודים כשרים; תפלה זה דבר חזק מאד, עם תפלה אפשר לראות נסים ונפלאות, שדוד הטבעי ממש. אתם בטח יודעים מה רבי נתן זכרונו לברכה אמר לחברו רבי נפתלי זכרונו לברכה כשהוא התפלל שבנו ימות כי הוא לא היה מסוגל לראות שבנו עזב את דרך התורה: "אם יש לך כח כזה, אתה יכול לפעל עם תפלה, למה בקשת שהיא ימות? היית צריך להתפלל שהוא יחזר בתשובה, והוא היה חוזר להקדוש ברוך הוא".

בטח תענו לי שאתם כבר מזמן מתפללים על זה, אתם מבקשים בכל יום, אתם בוכים ואומרים תהלים ולא חדשתי לכם שום דבר במכתב הזה; אני לא מחפש לחדש, אני מחפש לחזק, אני רוצה לחזק אתכם שתמשיכו להתפלל, שתמשיכו לבקש.

תשמרו על הילדים, תמשיכו להיות חמים ומסורים להם; לבאר מים חיים זכותו יגן עלינו היה בן שירד מדרך התורה רחמנא ליצלן, עם כל זאת הבאר מים חיים הקדוש המשיך לתת לו אוכל, בגדים והחזיק אותו בבית וכו'. בכל בקר פשקם הבאר מים חיים זכותו יגן עלינו, הוא אמר להשם יתברך: "רבונו של עולם, ראה מה אני עושה עם בני, אפילו שהוא לא מתנהג כשורה, בכל זאת אני נותן לו אוכל ואת כל ההצטרפויות שלו; אני רק בשר ודם, על אחת כמה וכמה שאתה רבונו של עולם, שאתה אב הרחמן, טוב ומטיב ורב חסד, בודאי שתעזר לעם ישראל בכל מה שהם צריכים, אפילו שהם לא מתנהגים כשורה".

בזה מפרש רבי מאיר'ל מפרימישלאן זכותו יגן עלינו (דברי מאיר, פרשת תולדות) את הפסוק (בראשית כה, כח): "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפירו"; איך אפשר לומר על יצחק אבינו שהוא אהב את עשו הרשע? אז הוא אומר, שיצחק אבינו עשה זאת, רק "כי ציד בפירו", שהוא יוכל בזה לנצח את השם יתברך, הוא אמר: "רבונו של עולם, ראה איך שאני נותן לעשו מה שהוא צריך, אני אוהב אותו אפילו שהוא לא הולך בדרך הישר, אז בודאי שאתה תעזר ליהודים בכל מה שהם צריכים אפילו שהם לא מתנהגים כראוי". עיין שם; רואים מכאן איך צדיקים התנהגו עם הילדים שלהם כשהם לא הלכו בדרך הישר.

השם ירחם עליהם, שיזכו לחזר בתשובה יחד עם כל עם ישראל.

(עצתו אמונה תולדות תשפ"א)

ווארט על הפרשה <<<< המשך

מדוע שילד לא יכבד את הוריו? כי זה מה שהוא ראה בבית שאביו ואמו צוחקים מהוריהם ובכלל לא מחשיבים אותם, ולכן הוא מחקה אותם ועושה את אותו הדבר.

כשילד רואה איך שאביו עסוק כל היום רק בשטיות ולא פותח אף פעם ספר יהודי בבית, איך אפשר לדרוש מילד כזה שעוד יהיה לו חשק ללמוד תורה? חז"ל אומרים (ברכות ז'): "אגמירו בנייכו תורה, כי היכא דליגרו בהו", ילד שרואה איך שאביו לומד בכל יום קצת תורה, הוא גם יקבל חשק ללמוד תורה. ילדה שרואה איך שאמא שלה מעריכה ומסתכלת בהערצה שאבא יושב ולומד תורה, היא גם תעריך זאת. כמו שחז"ל אומרים (ברכות ז'): "נשים במאי זכיין? באקרויני בגייהו לבי כנישתא וכו'", כשילדה רואה שלמוד התורה זה משהו חשוב בעיני אמה, היא מחכה לבעלה כשהוא חוזר מלמוד התורה, היא לוקחת את הילדים לחידר ללמוד תורה, אז מקבלת הבת גם את הרגש שלמוד התורה זה דבר חשוב ויקר, והיא גם תסתכל בהערצה על כך.

חז"ל אומרים (עיין ירושלמי עירובין פ"ז ה"ט) שהיהודים היו שולחים את הערוב שלהם עם ילדיהם, כדי שהילדים ילמדו לעשות מצוות. זה אפילו במצוות ערוב שהיא רק מדרבנן. הכל במטרה שהילדים יחוו עם כל מצוה, שישתתפו בכל מצוה וכך הם גם יקבלו רגש לקיים את כל המצוות האלו.

אלו רק מספר דגמאות, אבל כך זה בכל המצוות. הן במצוות שצריך לקיים, והן בעברות שצריך להזהר שלא לעשות, והן במדות טובות איך שיש להתנהג. אם הילדים מרגישים שההורים רוצים להיות ראוים וכשרים, הם מנסים לעשות מה שצריך ואת מה שהשם יתברך דורש מאתנו, הם שמחים לעשות רק את רצון הבורא, והם לא מזלזלים בשום דבר טוב וכשר; אז אפשר לקוות שבעזרת השם זה יעבור גם לילדים, שהם גם יתאמצו וינסו ללכת רק בדרך טובות, ואז ההורים יראו מהם הרבה נחת יהודית.

(זאת התורה תולדות ז', קונטרס אידיש נחת)

זה. ולכן צריכים ללכת לצדיק, לקבל את החזק וההתחזקות שאף פעם לא יתאשו אלא יתחזקו תמיד לבקש מהשם פעם אחר פעם.

הצדיק כבר דבר כל כך הרבה אל השם עד שהוא כבר נהיה כל פלו תפלה, כמו שדוד המלך אמר על עצמו (תהלים קט, ז) "ואני תפלה". הצדיק כבר בלה כל כך הרבה ימים ושנים בדבור אל השם, שזה כבר נהיה לו כטבע, ולכן יש לו את הכוחות להתחזק בכל מצב קשה, והוא גם יכול לחזק כל אחד שאף פעם לא יעזוב את התפלה.

הגמרא מספרת (ברכות י) שישעיהו הנביא הגיע לבקור חולים אצל חזקיהו המלך בעת חוליו ואמר לו נבואה שישאיר צואה כי בעת הולך למות מהחולי הזה. חזקיהו המלך לא נבהל, ובכלל לא התפעל מזה, רק אמר לנביא: "בן אמוץ פלה נבואתך וצא! כך מקבלני מבית אבי אבא דוד המלך, אפילו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים". וכך היה, חזקיהו המלך הסב את פניו לקיר והתפלל אל השם והוא נשאר בחיים.

אכן כי חזקיהו המלך החזיק את עצמו עם הלמודים והעצות מסבו דוד המלך, זה עזר לו שהיה לו את החזק לא להתאוש. אפילו שהוא שמע נבואה מאת השם יתברך שהוא הולך למות, הוא עדין לא הפסיק לבקש מהשם. את הכח הזה אפשר לקבל רק כששומעים לעצות של הצדיק.

כשאדם מתחכם והוא חושב שהוא יכול להסתדר לבד בלי העצות של הצדיק, זה מאד טפשי, הוא לא יגיע לשום מקום והוא לא יוכל להצליח בזה העולם.

מוהרא"ש המשיל על זה משל שסוחר נסע לעסקיו למדינה רחוקה, המדינה היתה לו מאד זרה הוא לא הכיר את המקום, הוא לא הכיר את האנשים, והוא אפילו לא ידע את השפה. הוא הסתובב שם לגמרי אבוד, הוא לא ידע איך להתחיל לעשות שם עסקים, ופתאום הוא פגש אדם מכר שיודע את השפה שלו והוא מתמצא במדינה ההיא, והוא התחיל ללמד אותו איך מתנהגים שם, הוא הרגה לו איפה אפשר ללכת לאכול ולישון, ואיפה אפשר לעשות עסקים טובים ולקנות סחורה טובה בזול, ולאיפה לא ללך לעשות עסקים כי שם ירמו אותו היטב.

הסוחר הרי צריך לרקד משמחה שהוא מצא מישהו שעוזר לו ומראה לו את הדרך הנכונה וחוסך לו כל כך הרבה עבודה. אבל אם לסוחר אין שכל, הוא מתחכם ולא מקשיב לו, אז יתכן מאד שהוא יפשל במשימה שלו.

אותו דבר עם נשמה של יהודי שירדת לעולם הזה ולא יודעת מה צריך לעשות פה, ואיך מסתדרים? מה טוב לעשות ומה לא טוב? ומגיע צדיק שנותן לו עצות טובות איך לעבור את החיים בזה העולם בדרך הכי יפה, שהוא יצליח ברוחניות ובגשמיות, שיהיה לו חיים טובים ומתוקים בעולם הזה, וגם אחר כך הוא יגיע לאיפה שהוא צריך להגיע בעולם הבא, הרי אדם אמור להיות טפח גדול אם הוא לא רוצה להקשיב ולצית לצדיק.

פעם הבעל התניא הקדוש זכותו יגן עלינו קרא לנכדו הצמח צדק זכותו יגן עלינו ושאל אותו: "היכן כסף הנדונייה שלך?" ענה ואמר

שאלות ותשובות ברסלב

אם היה לי את השיעורים לפני זה, לא הייתי עוזבת את היהדות

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני אשה גרושה מבית החנוף ... נשרתי מהיהדות, ואני לא מתכננת להשתנות, אני לא רוצה לשנות את חיי, כל כך מרים היו לי החיים הקשים, הייתי יראת שמים וטובה כל השנים, עד שהגיע זמן שזה התמוטט. ראיתי והבנתי את השקריות של הפת הזאת, אפילו שהנשמה שלי תמיד נמשכת בחזרה לטוב, אבל אני לא יכולה ואני לא רוצה לחזור. דבר אחד שנשאר לי, אני שמחה לראות איך אתם נותנים דרך לאנשים, זה גורם לי לחשב שאם הייתי זועדת בעקבותיכם בתור בחורה, היו לי היום חיים טובים ובריאים. לכן אני תמיד חושבת שזכונן שאני כבר קרועה אבל לפחות בנות אחרות רואות שיש דרך לעשות את התורה מתוקה ומקורית בלי זיופים.

במיחד רציתי להודות על מה שראיתי שאתם יושבים ומתאבלים עם הקהלה שלכם בתשעה באב האחרון, זה היה בשבילי כמו מזור לנשמת הפאיבה. פי אני נזכרת איך אני יושבת בתור ילדה בפחנה ... בתשעה באב, האורות כביי, יושבים על הרצפה, מספרים ספורים מפחדים, לפי הקטן מתפוצץ יחד עם לכן של כל הבנות, אנחנו יושבות כמו כפשים תועות, צולפים וצולפים, עוד ספור מפחיד, עוד מוסר נוקב, אוי הזועות החשובות של תשעה באב שרדפו אחרי למשך ימים ושבעות ארכים לאחר מכן. עוד שיר של חרפון, עוד מרצה מפחידה, פצצות נופלות, ילדים לבדם ביצר, האמא הרונה, דם נשפך, אושורין, קבר אחים, מחלות נוראות, לבקש סליחה, זה היה תשעה באב שלנו. הכניסו אותנו למלחמה, לפחד, לטרור, סבל, לחץ וזעקות. לקחו ממני את הנשימה שלי, את החיים שלי, את בריאותי.

אני לא מאשימה אף אחד, יכול להיות שהן לא יודעות מה תשעה באב כזה עושה לילדה שעוד צריכה להיות אשה, אמא וסבתא. וכעת אני רואה את תשעה באב שלכם, כזו התעוררות, אין פחד, אין חרפון, יש רק דמעות של תקנה, דמעות של געגועים לאמת, לאבא שאבדו מאתנו. אוי הלואי שמורות תראינה את זה, אוי הלואי שבנות תדענה שמה שלמדו אתנו בגהינום לא זו היהדות, אני מבקשת סליחה שאני ככה בוכה לכם, אתם לא מפירים אותי, אבל הרגשתי שהמלים עומדות לי בגרון; לפחות שהכפשים הרכות שנמצאות היום בנעלי ילדותי, ידעו איפה הגהינם ואיפה הגן עדן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

כמותכם יש עוד הרבה מהנער שעוזבים את דרך התורה בחשכם שהחיים החלוניים הם החיים הטובים, כשבאמת אין ליהודים אופן אחר לחיות; עושה רשם שלחלונים יש חיים טובים יותר, אבל זה לא כך, רק כשומרים את התורה יש חיים, רק כשעושים מה שהקדוש ברוך הוא אומר - אז מאשרים ומרוצים.

כפי שאני מבין מהמלים שלכם אתם מאד קרובים אל הקדוש ברוך הוא, הלב שלכם נשאר לב יהודי, הנשמה שלכם מתגעגעת לחזור להקדוש ברוך הוא, אתם יכולים ברגע אחד לזכות לתקן הכל; כשאדם חוזר בתשובה, הוא מבקש מחילה מהקדוש ברוך הוא, הוא אומר להקדוש ברוך הוא: "השם אני מתחרט על מה שעשיתי, אני כבר הולך להיות טוב", - הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו. הקדוש ברוך הוא מרחם על כל אחד, הוא מקבל כל אחד בחזרה, עוד יותר מזה אומרים לנו חכמינו הקדושים (וימא פו): "גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות", כשחוזרים בתשובה מאהבה, חוזרים אל השם יתברך כי אהבים את השם יתברך, אזי נעשים מכל העוונות מצוות.

דעו לכם, התורה הקדושה שהקדוש ברוך הוא נתן לנו היא תורה מתוקה, זה דבר טוב; יש כאלו שמעקמים את התורה, הם עושים תורה משלהם - שדוקרת, יש שמוסיפים דברים חדשים, וזה עושה אותה דוקרנית; זו לא התורה של הקדוש ברוך הוא, התורה של הקדוש ברוך הוא היא לא משהו דוקרני, התורה היא לא דבר מר, כפי שחכמינו הקדושים אומרים (ספא לב) מי אמר שכפות תמרים זה לולב, אולי התורה מתכוננת שנגח לכפות תמרים עלה דוקרני? כמו כן, מי אמר שענף עץ הוא הדסים, אולי ענף עץ עבות הוא הירדוף - עלה קוצני? אומרת הגמרא שזה לא יתכן כי (משלי ג, יז):

לו נכדו שהוא אצל עשיר אחד בעיר וויטעבסק, כי הוא מסר לו את הכסף בהתר עסקה שיעשה מזה מסחר, ויתן לו אחוזים, אמר לו בעל התנאי זכותו תגן עלינו: "לך תביא את הכסף, ותכניס אותו בתוך קפה זו", והראה בידו על קפת צדקת רבי מאיר בעל הגס שעמדה על שלחנו...

נכדו חשב שרצונו לחלק כל הכסף שלו לצדקה, לכן היה קשה לו לצאת, והוא הלך לדרכו.

לא עברו כמה ימים, ובאה אשתו של ה"צמח צדק" מהעיר וויטעבסק וספרה בבכי רבה לפני בעלה וזקנה, שהעשיר הנ"ל פשט את הרגל ואבד כל כספם.

ענה ואמר בעל התנאי: "אפילו הילדים שלי אינם מציתים לי, אבל כשלמדנו אצל רבינו המגיד ממעזריטש זכותו תגן עלינו אפילו אם אמר לנו המגיד לנסע לאיזה מקום, לא שאלנו שום שאלות כלל ותכף ומיד נסענו בריזות גדולה בלי שום שהיה".

וספר אז בעל התנאי, זכותו תגן עלינו שפעם צוה להם המגיד לנסע לאיזו דרך, ולא אמר להם אפילו להיכן לנסע, ולא שאלו שום שאלות כלל, רק הכינו עגלה עם סוסים ונסעו.

אחר נסיעה של חמשים קילומטר בערך, הצרכו הסוסים לנוח מיגיעת הדרך, ונכנסו לאיזה כפר קטן, והעמידו את הסוסים שם באיזה אכסניה לאכל ולנוח. ובינתים הלכו התלמידים לחפש איזה בית יהודי, ואחר ששאלו נתנדע להם שגר שם בכפר יהודי אחד, והלכו אצלו.

היהודי הכניס אותם לביתו בכבוד רב, וראו שהוא איש ירא וחרד, שומר תורה ומצוות, ושאלו אותו, אם יש בכפר הזה עוד יהודים? ואמר להם שאין עוד יהודים, רק הוא היהודי היחידי בכל הכפר, ונולד וגדל כאן כל השנים, ויש לו כאן עסק ופרנסה, ולכן טוב לו הכפר הזה, אז שאלוהו: "האם יש כאן בית כנסת להתפלל?" ענה ואמר להם, שאין בכפר שום בית הכנסת, ובית הכנסת הכי קרוב הוא כשלושים ארבעים קילומטר מכאן.

אז תמהו כלם מאד, וענו ואמרו לפי תמם אל היהודי: "איך שייך שיהודי גור באיזה כפר בלי בית הכנסת, ולא יענה קדיש, קדשה ו'ברכו', כל השנה?!".. ובלו לראות יהודי.

והלכו משם, וחזרו לאכסניה לראות אם הסוסים כבר מוכנים לנסע הלאה, וכשמצאו שהכל על נכון, הכינו עצמם לנסע, ובדרךם עברו על יד הבית היהודי הנ"ל, וראו איך שהוא מטעין את כל חפצי ביתו וחבילותיו על עגלות, ומכין עצמו לעקר דירתו משם, ולעבר לעיר הגדולה שיש בית הכנסת...

אז הבינו למפרע את השליחות של רבם הקדוש המגיד זכותו תגן עלינו, ולמה שלחם לדרך הזו, כי בדבור אחד שדברו עם היהודי הזה, כבר פעלו אצלו דבר גדול, ומשם נסעו תכף ומיד בחזרה לעיר מעזריטש.

וסים בעל התנאי "הרי שאף פעם לא שאלנו שום שאלות כשצוה המגיד לעשות איזה דבר, וכאן אינני זוכה שהנכד שלי יצית אותי"...

אשרי מי שזוכה ללכת לצדיק שיכול לעזור לו בדרך הארכה והקשה של זה העולם, הוא זוכה ליצית לעצות שהצדיק מלמד אותו כך, יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"א ערך אמינות חכמים וחלק ט"ו ערך צדיק)

פינת יקרת נוספת בעיר לינדן בפתחת שערי בית הכנסת היכל הקודש

אנשי שלומינו שבמדינת ניו ג'רזי מריעים ואומרים: ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, אחרי תפילות רבות וגעגועים גדולים, זכו אנשי שלומינו תושבי לינדן שבמדינת ניו ג'רזי, למצוא מקום ראוי ונכון להקים שם את בית המדרש היכל הקודש.

בית המדרש הוקם ברחוב נורט ווד עוועניו 294, כשהתחלה והפתחה התקיימה בסעודה שלישית בשבת פרשת נח, כשאנשי שלומינו תושבי האזור התאספו לתפילת מנחה ולסעודה שלישית, בתקווה שיוכלו לקיים תפילות נוספות בכל תפילות השבת, ובכמות החול, ובשיעורי תורה, ואסיפות חינוך.

מעמד חנוכת הבית התקיימה ברוב עם, בראשות ראש הישיבה שליט"א, לביל שיישי העבר פרשת לך לך, כשזכו אנשי שלומינו להופעתו של ראש הישיבה בבית המדרש, ובמעמד זה התקיים מעמד 'סיום חצי ש"ס' בעת סיום מסכת קידושין, עם סעודה לכיד המלך לכבודה של תורה.

לאחר נטילת דיים לסעודה, החל ראש הישיבה שליט"א את הסיום, על ידי לימוד ברבים את הדף האחרון במסכת קידושין, מתובל בהרבה עצות וחיוזוק. ראש הישיבה עורר את האברכים על עניני קדושה עבור צאן קדשים, כדברי המשנה שלא יהא בחור רווק מלמד דרדקי, והדגיש שהיות ורוב אברכי הקהילה בלינדן, הם מרביצי תורה לצאן קדשים, לכן מוטל עליהם חובה גדולה להורות את הילדים בעניני קדושה, וליתן להם כוחות וכלים להתמודד בחייהם.

ראש הישיבה אמר, שזה ממש בושא לשמוע את האימרא 'אפשר דרא', כי הניסיונות רק מתגברים מיום ליום, ושומעים היום דברים מחרידים שלא שמעו מעולם, ואף הגמרא אומרת להדיא, לא נחשדו ישראל וכו', וסיפר שמוהר"א ש' אמר לו בימינו האחרונים שהוא מרגיש שהוא לא יכול לסבול את השמועות הנוראות שהוא שומע בעניני קדושה, איך הדור הידרדר עד לעפר, ולכן חייבים לדבר על זה עם הילדים, ויפה שעה אחת קודם, שלא יהיו אח"כ כצועק לשעבר.

לאחר אמירת ההדרן ושירים לכבודה של תורה, מכר ראש הישיבה את השיעור ליל שיש המפורסם, שנמסר כל שבוע לאברכים, וברוב השיחה דיבר על מעלת לימוד התורה, והתחנן לאברכים, תנסו ותראו, כל אחד יש לו תירוצים לרוב, ועיסוקים רבים, פרנסה ומשכנתא, חשבונות לשלם, ובני משפחה, הורים, אשה וילדים, וכל אחד שואל לעצמו מתי כבר אקח את עצמי לדיים? והניסיונות כבדים מנשוא, היצר בוער ברחובות, התשובה לכל הדברים האלו הוא אך ורק דרך הלימוד של רבינו, כי על ידי דרך הלימוד אפשר ללמוד כל יום, ובמודאי חובה על כולנו להתפלל שזוכה להבין את התורה, אבל מי שמעוניין ללמוד אך ורק אם הוא מבין, בסוף לא יצליח ללמוד, כי אי אפשר שיהיה בכל יום זמן וריכוז להבנה בתורה.

כמו כן בעת פתיחת שערי בית מדרש חדש, עורר ראש הישיבה שליט"א עבור הגבאים דבכל אתר ואתר, שלא יאמרו דברי מוסר לאברכים, אלא אך ורק חיוזוק, אברכים מגיעים כבר מאין ספור דרשות של מוסר, ורוצים כבר רק לשמוע משהו שיעודד את רוחם ויחזק אותם, שידעו שהקב"ה אוהב אותם ומצפה לתפילות שלהם.

ראש הישיבה סיפר על העיר אומן, שהעיר אומן היא לא כפר ולא עיר קטנה, אלא עיר גדולה מאוד, ויש שם שדה תעופה, ובסיסי צבא, ולכן שומעים בחדשות ששילחו מרוסיה טילים לאומן, ולא שומעים שנפל טיל למעוזיבזו, כי באומן יש בסיסי צבא, ולכל חסידות היה בית כנסת בעיר אומן, עיר ענקית מלאה בבתי כנסיות, ועכשיו כשהיינו בראש השנה, היה צורך להיכנס לבנייני העיריה, כדי לחתום יפוי כח ליהודי שבונה את הבניין החדש באומן, היהודי גר שם בעיר, ובדרך כשעברו את הרחוב הראשי, הראה היהודי המון בניינים, זה היה בית כנסת פלוני לפני המלחמה, וזה היה בית כנסת אלמוני, לכל חסידות היה שם בית כנסת, ולפני שנים רבות היה בעיר אומן איש נחות ומסור, בשם משה צדוק, והוא היה ל"ע 'מוסר', דבר איום ונורא, הוא קיבל כבוד ושבח מהממשלה, ומסור יהודים למאסר, אבל יהודי הוא יהודי, והניצחון שלו נדלק וקיבל הדרות ושובה, היה ירצייט של אביו, והוא חיפש מנין להגיד קדיש, והתחיל להיכנס לאיזה בית כנסת, מיד שילחו אותו בקולי קולות, שייגעץ מוסער וכו', וכך היה בכל בתי הכנסת שנכנס, עד שהחליט שינסה את הקלוזי של ברסלב, אולי שם לא יעשו לו כלום, הוא נכנס שם ונעמד בצד, ואחד האברכים ניגש אליו, ומשה צדוק מתחיל לפחד מה כבר יעשו לו עכשיו, בטח יגרשו אותו, היהודי ניגש ומביא למשה צדוק טלית ותפילין, ואומר לו: משה צדוק, אם אתה כבר כאן, אולי תניח טלית ותפילין, והתעוררה בו הנשמה, והחל לבכות, ונעשה בעל תשובה גמור, זה התפקיד של הגבאים בהיכל הקודש.

ראש הישיבה הדגיש שבחורי ישיבות חייבים להמשיך בכל סדרי הישיבה, ולא יתחכמו, ולא צריכים לצעוק בכונה לכולם שהם ברסלב, כי ברסלב זה רק עצות ושכל בראש, ורק בבין הסדרים ילמדו בדרך הלימוד, במקום להתווכח בויוכוחים שאין להם תכלית, ומי ששיצית את רבינו יהיו לו חיים טובים ומתוקים.

ואהי להם למקדש מעט אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות

"דַרְכֵיהֶם דְרָכֵי נְעָם", התורה היא דרך מתוקה, לא דרך דוקרנית; אז נבדאי אין הפונה שיקחו את הדברים האלו פיזים וידקרו.

מהר"א ש' אומר בשם הגאון מוילנא זכותו יגן עלינו, אם מוסיפים דברים לתורה, בסוף עוזבים את התורה; הוא מפרש בזה את הפסוק (בראשית כז, מ): "וְהָיָה כְּאִשֶּׁר 'תָּרִיד' וּפְרָקָתָ עָלוֹ", 'תָּרִיד' הוא אָחָד יוֹתֵר מ'תָּרַגְג', וְהָיָה כְּאִשֶּׁר 'תָּרִיד', אם תוסיף על תָּרַגְג, זֶה יַעֲשֶׂה תָרִיד - וּפְרָקָתָ עָלוֹ, אַז זֹרְקִים אֶת עַל הַתּוֹרָה.

זֶה הַדָּרָךְ שֶׁל הַסְמָךְ מ"ם; הוא עֲשֶׂה כִּף עִם אָדָם וְחִוָּה, כְּשֶׁהֵקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן (בראשית ג, א): "לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ", שָׁלַא לְאָכּוּל מֵעֵץ הַדַּעַת, הֲלֹךְ הֵנָּחַשׁ הֵקְדָמוּנִי וְהוֹסִיף: "לֹא תִגְעוּ בּוֹ", שֶׁהֵקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם לֹא מְרַשֶּׂה לְגַעַת כְּעֵץ, וּכְרַגֵּעַ שֶׁהוּא הוֹסִיף וְכוּ' עַל יְדֵי זֶה הוּא הַכָּשִׁיל אֶת אָדָם וְחִוָּה וְגַם לְכָל הָרַע; זֶה מֵה שְׁקוּרָה כְּשֶׁמוֹסִיפִים, כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה תּוֹרָה מְשָׁלוֹ.

הַחַיִּים שֶׁלְכֶם עוֹד יְכוּלִים לְהִפָּךְ לְהֵיּוֹת יָפִים וּמְתוֹקִים, כְּבֵית הַסֵּפֶר שֶׁל רַבֵּינוּ מְקַבְּלִים גַּם מְבוּגְרִים; לֹא צָרִיךְ לְהֵיּוֹת בַּחֲזוּרָה צְעִירָה כְּדֵי לְזַכּוֹת לַחַיִּים טוֹבִים, אֲצֵל רַבֵּינוּ יֵשׁ דְרָךְ לְהַמְתִּיק אֶת הַחַיִּים אֲפִילוֹ שְׂכָר מְבוּגְרִים יוֹתֵר. תִּתְחִילוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּינוּ, תִּאמְרוּ כֹל יוֹם קֶצֶת תְּהִלִּים, הַתְּהִלִּים מְחֻלָּק לְשִׁבְעַת תִּאמְרוּ כֹל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים, רַבֵּינוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מהר"ן חלק ב', סימן עג): "מִי שְׂרוּצָה לְזַכּוֹת לְתִשּׁוּבָה, יִהְיֶה רְגִיל בְּאֲמִירת תְּהִלִּים, כִּי אֲמִירת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשּׁוּבָה", כְּמוֹ שְׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּיָמֵינוּ אֵלּוּל וְעֲשָׂרָה יָמֵי תִשּׁוּבָה שְׂפוּלָם אֹמְרִים הַרְבֵּה תְּהִלִּים, כִּי זֶה מְסַגֵּל לְתִשּׁוּבָה, "וְעַל כֵּן הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְעַסֵּק תְּמִיד בְּאֲמִירת תְּהִלִּים, כִּי תְּהִלִּים הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַשֵּׂם וּתְבַרָךְ, אֲשֶׁרֵי שִׂאֲחַז בּוֹ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הַעֲנִינֵים.
(עֲצוֹת אַמּוּנָה רְאֵה תַּשְׁפ"ב)

סימן טוב ומזל טוב
אנו מאחלים ברכת מזל טוב לבבית קודם

מו"ה יעקב לעזער הי"ו וזוגתו תחי'
לרגל שמחת הבר מצווה של הבה"ח אברהם נ"י למזל טוב

מרת לעזער תחי' החשובה, מנהלת בית פיגא ברסלב, היא עמוד השדרה של בית החינוך של ברסלב, היא מסורה מאד לבית החינוך, היא דואגת שכל בת ובת תצליח באופן הכי יפה. יעזור השם יתברך שהכוונות הגדולות יעמדו להם לראות הרבה נחת יהודית מהיילד הזה ומכל הילדים מתוך בריאות.

סימן טוב ומזל טוב
מו"ה מרדכי היימליך הי"ו
להולדת הבן למזל טוב

הקשיבו ל"מכתב יומי"
מסר אקטואלי מראש הישיבה שליט"א שיתן לכם עצות וחיוזוק להאיר את היום
079-704-0066 2.0

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	יודושים רה"ר רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	10:00 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	בני ברק רח' ירושלים 2
יום רביעי בשעה 21:30	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ 30 ד' לפני השקיעה	15:09 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	20:30	וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א 30 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשבי"ל 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:00	30 ד' לפני השקיעה	15:09 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב ע"ל 1 ו 1 (בני יד עזרה)
---	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	שבתי רחוב משה שפירא 2
שמינית שיעור יום א בשעה 9:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן אייר 17
יום שלישי בשעה 21:00	20:30	---	---	---	---

קוואל פון חיוזוק (לנשים) - שיעורים; ספורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69
ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
| אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיוזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; נגונים; ספורי תפילה; ועוד 079.70.400.66
ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
| אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com